

Výcvik (27.1.2011)

Nedávno tady položila Petra+Barry otázku, která mě velmi zaujala. Je inteligentnější pes, který se naučí nějaký povel a pravidelně ho vykoná, nebo ten, který se ho snaží obejít pokud možno tak, aby si toho nikdo nevšiml?

Vzpomněla jsem si na to ve chvíli, kdy jsem zjistila, že Anka za mnou zase nejde. Na procházce procházíme kolem místa, kde na křižovatce cest stojí lavička a vedle ní odpadkový koš. Kus dál nahoře je u benzínky MacDonald a opodál obchod, a tak na lavičce svačívá omladina i bezdomovci a koš i jeho okolí bývá plné zajímavých zbytků. Popelnice Anka s oblibou vylizuje různé kelímky a dojídá hamburgery, a já se jí snažím v této činnosti zabránit. Pokouším se tedy dopředu soustředit a v kritickém místě ji volám k sobě. Teď máme období, kdy skoro vždycky přiběhne a se širokým úsměvem se dožaduje odměny za poslušnost. Tak ji pochválím, pohladím, dám mňamku, zavelím „deme“ a ponořím se zpět do přetržených myšlének, abych po chvíli zjistila, že za mnou necinká žádná známka. Volám – nic, vracím se a volám a v hlase mám sílící jistotu, že mě Anka zase dostala. Už jsem dost vytočená a taky skoro zpátky u koše, když se ze tmy cinkavě řítí ufuněná psa, a celým tělem dává najevo radostnou ochotu uposlechnout jakýkoli můj příkaz – jen kdyby ho byla dříve slyšela, přiběhla by samozřejmě dřív, ihned, okamžitě! A opět ten široký úsměv, že jako by to chtělo tu odměnku.

Mám, nebo nemám? Nebo jí spíš mám ji vynadat? Ale vždyť nakonec přišla! Takže zaslouží odměnu ... ale předtím zase zdrhla!

Tohle dilema mám stále. Když jsem Anku kdysi cvičila na stopovačce, všechny příkazy poslechla a vykonala s přehledem, jakmile jsem ji pustila na volno, už přemýšlela, kdy co a v jaké míře poslechnout musí. Nebo nemusí. Nějaké zatřepání nebo plácnutí, to vůbec nikdy nezabíralo. Obvyklé sedni, lehni, to mi ukázala jednou ochotně, podruhé s mírnou podrážděností nad mou tupostí, že jsem nezaznamenala, že to umí, a potřetí mi jasně řekla, abych si trhla, a šla si po svém.

Ance bude deset. Těžko na ní už co předělám, to bych musela nejdřív předělat sebe. A vlastně, proč ji předělávat? Když je tak inteligentní?

Možná ...

(Náš Zvířetník, 27.1.2011)

<http://naszviretnik.net/2011/01/27/105x148-vycvik/>

{fshare}